«Σεξιστική η λέξη 'μητέρα'»! (Σεβ. Μητροπ. Ναυπάκτου και Αγ. Βλασίου Ιερόθεος)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 14 Ιουλίου, 2011

Η μεγάλη ροή πληροφοριών φέρνει κάθε μέρα στά αυτιά μας διάφορες ειδήσεις, οι περισσότερες τών οποίων είναι αρνητικές καί προκλητικές. Μιά από αυτές είναι καί η προσπάθεια νά καταργηθούν οι λέξεις μητέρα, πατέρας, χάρη τής λεγόμενης ισότητας τών φύλων. Σέ σχετική πληροφορία διαβάζουμε:

«Τό Συμβούλιο τής Ευρώπης, μέ τήν απόφαση 12267, συνιστά νά καταπολεμηθεί ως σεξιστική στερεοτυπία (!) η χρήση τού όρου "μητέρα". Συνιστάται η παράκαμψη τής χρήσης τής έννοιας αυτής ως ανασταλτικής τής "ισότητας τών δύο φύλων". Έτσι αξιολογείται ο ρόλος τής μητέρας ως παθητική λειτουργία» (Χριστιανική 26-5-2011).

Μιά τέτοια πράξη θεωρείται ως «προοδευτική», πού ταιριάζει στόν σύγχρονο άνθρωπο καί τήν σύγχρονη κοινωνία. Η πληροφορία επιμένει νά μάς ενημερώνη.

«Ιδιαιτέρως "προοδευμένη" επ' αυτού παρουσιάζεται η Ελβετία, όπου σύμφωνα μέ νέα οδηγία περί τής υπηρεσιακώς ενδεικνυόμενης γλώσσας, η χρήση τών εννοιών "πατέρας" καί "μητέρα" εμπίπτει στήν κατηγορία τών καλουμένων "εννοιών διακρίσεων" συνεπώς τά παιδιά δέν θά μπορούν επισήμως νά έχουν πατέρα καί μητέρα, αλλά "γονεϊκά μέρη" ή "α' καί β' γονεϊκό" ως γονείς.

"Η οδηγία είναι υποχρεωτική, προκειμένου περί υπηρεσιακών δημοσιευμάτων καί εγγράφων", εξήγησε η Isabel Kamber, υποδιευθύντρια τού Γερμανικού τομέα τής Κεντρικής Γλωσσικής Υπηρεσίας τής Ομοσπονδιακής Καγκελαρίας τής Ελβετίας!» (Ένθ. ανωτ.).

Δέν ξέρει κανείς τί νά πρωτοσχολιάση από αυτές τίς απαράδεκτες καί προκλητικές ενέργειες. Η Εφημερίδα σχολιάζει τό γεγονός μέ δύο λέξεις: «Θού Κύριε»! Παραμένει κανείς άναυδος καί διερωτάται πού θά πάη αυτή η κοινωνία!

Δυστυχώς, μέ τέτοιες ενέργειες σκοτώνουν τίς πιό γλυκές λέξεις καί έννοιες, όπως πατέρας καί μητέρα, πού μάς έδωσαν τήν ζωή –μέ τήν δύναμη τού Θεού– έγιναν όργανα τού εκπληκτικού μυστηρίου, μάς μεγάλωσαν μέ πόνο, θυσίες καί αγάπη, μάς έδειξαν τά πιό φιλάνθρωπα πατρικά καί μητρικά συναισθήματα καί εξακολούθησαν

σέ όλη τους τήν ζωή νά μάς αγαπούν πραγματικά, ανυστερόβουλα. Οι εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τόν κανόνα.

Έτσι, όσοι σκέπτονται άφιλα καί άφυλα σκοτώνουν τίς πιό γλυκές λέξεις πατέρας καί μητέρα, πού όταν τίς θυμόμαστε συγκινούμαστε βαθειά. Επί πλέον θέλουν νά αυξήσουν στόν άνθρωπο τήν ορφάνια του, τήν κοινωνική, συναισθηματική καί πνευματική. Πρόκειται γιά μιά κοινωνική, υπαρξιακή καί πνευματική αυτοκτονία. Τό νά αισθάνεται κανείς ορφανός, μόνος, ξένος, εγκαταλελειμμένος αποτελεί αφετηρία νά αναζητήση κάπου αλλού στήριγμα καί προστασία, ακόμη καί σέ υλικές καί συναισθηματικές εξαρτησιογόνες ουσίες.

Όποιος σκοτώνει τήν πατρότητα καί τήν μητρότητα, δέν μπορεί νά τήν προσφέρη καί στά δικά του παιδιά, μέ αποτέλεσμα νά μεταδίδεται μιά μολυσματική ασθένεια καί νά κατασκευάζωνται κοινωνίες ξένες καί τραγικές. Όποιος δέν μπορεί νά αισθανθή τήν αγάπη καί τήν στοργή τών πιό αγαπημένων του προσώπων, δέν μπορεί νά τίς προσφέρη καί στούς άλλους. Οι ανάπηροι ψυχολογικά καί πνευματικά γίνονται εστίες αφιλίας.

Η ορφάνια είναι ένα μεγάλο πρόβλημα στήν σύγχρονη κοινωνία. Είναι φοβερό νά σκοτώνωνται «χώροι» στοργής καί αγάπης, πρόσωπα αγαπητά, όπως ο πατέρας καί η μητέρα. Αλλά από μιά κοινωνία ανισόρροπη τί νά περιμένη κανείς! Καί από σκληρούς ανθρώπους πού νομοθετούν απερίσκεπτα θά βγή σκληράδα καί απανθρωπιά, πού θά σκοτώνουν τήν πιό γλυκειά λέξη: «μητέρα»!

(Πηγή: "Εκκλησιαστική Παρέμβαση" Ιούν. 2011)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του Σεβασμιωτάτου πατώντας εδώ